

ADRES:
ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:

1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:

dni powszednie
7.00, 17.00
Niedziele i święta
8.00, 10.30, 12.00, 17.00
święta „zniesione”
7.00, 9.00, 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**

pon.- pt.; 7.30 - 16.30
w kaplicy Św. Franciszka

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**

I piątek; 15.00-17.00
piątki; 16.00-17.00
i przed Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa; godz. 17.00

- **DO MIŁOSIĘDZIA
BOŻEGO**
pon.- pt.; godz.15.00

- **DO NIEPOKALANEGO
SERCA NMP**
I sobota m-ca; godz. 6.30

- **DO ŚW. FRANCISZKA
Z ASYŻU**
II sobota m-ca; godz. 6.20

- **KU CZCI ŚW. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWIJ**
16 dzień m-ca; godz.17.00

- **KU CZCI ŚW. o. PIO**
23 dzień m-ca; godz. 17.00

- **GODZINA ŚWIĘTA**
I Czwartek m-ca; godz.
21.00

**MSZA ŚW. Z
MODLTWĄ
O UZDROWIENIE**
ostatni piątek m-ca;
godz.17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA**

15.30 - 16.30
poniedziałek, środa, piątek
Tel. (0-89) 645 39 60

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
Proboszczem.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ**

Nabożeństwa majowe

LUBAWA – 16.30 (kościół parafialny)
MOTRĘGI – 17.00 (kościół)
TUSZEWO – 18.30 (przy figurze)

Fot: parafiapiekoszow.pl

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA

**2. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**

- środa godz. 18.00

**3. WSPÓLNOTA ŻYWEGO
RÓŻAŃCA**

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo – pierwsza środa
m-ca po Mszy Św. o godz.
17.00;

Mortęgi - ostatni czwartek
m-ca po Mszy Św.
o godz. 18.00

4. RODZINY NAZARETAŃSKIE

- środa po Mszy Św.
o godz. 17.00

**5. FRAŃCISZKAŃSKI
ZAKON ŚWIECKICH**
-druga sobota m-ca

W NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

CHRZTY

Odbywają się w ostatnią sobotę miesiąca na Mszy Św. o
godz.17.00.

Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz
zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i
praktykujący.

Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane,
żyjące w związkach sakramentalnych.

1. Wanda Cieszyńska – 20 IV
2. Aleksandra Deptuła – 10 V
3. Klara Pokojska – 10 V
4. Oliwier Kaźmierski – 10 V
5. Sofia Górzyńska – 15 V

ŚLUBY

1. Grzegorz Deptuła i Agata Boros – 10 V

POGRZEBY

1. Jan Łuczyk – 11 IV

**Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Mu wieczne
spoczywanie.**

Głos Św. Jana Chrzciciela – Pismo parafialne redaguje zespół pod kierownictwem ks. Proboszcza
(tel. 507 143 682).

Parafia Św. Jana Chrzciciela i Św. Michała Archanioła 14 -260 Lubawa ul. Kupnera 22
konto bankowe: Bank Spółdzielczy w Lubawie 55 8832 0001 1001 0000 2987 0001

GŁOS NR 197 maj 2025

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I ŚW. MICHAŁA
ARCHANIOŁA

14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Majowy czas łaski

Matka, która kocha swoje dzieci, pragnie podzielić się z nimi posiadaniem dobrem, aby mogły one właściwie wzrastać i zmierzać we właściwym kierunku. W swej macierzyńskiej miłości nieustannie podejmuje wysiłki, aby wskazać im drogę do prawdziwego szczęścia. Kochająca matka troszczy się o każde swe dziecko, także o te, które nie zawsze odpowiada na jej miłość gubiąc się na życiowych drogach. Prawdziwa matka zawsze kocha i nieustannie pragnie dobra dla wszystkich swych dzieci.

Przeżywany majowy czas w sposób szczególnie przypomina nam, że mamy wspólną Matkę, która niegdyś została ofiarowana przez Chrystusa każdemu z nas i odtąd nieustannie towarzyszy nam na drodze życia. Ona pragnie nas gromadzić u swego boku, abyśmy razem z Nią z otwartymi sercami spojrzeli w stronę wiecznej miłości i łaski, która ma swe źródło w Jej Synu. Matka Boża woła nas, bo nie chce tych duchowych darów zatrzymać dla samej siebie, lecz pragnie dzielić się nimi z każdym swym dzieckiem. W tym czasie czyni Ona to szczególnie przez nabożeństwa majowe, gromadząc nas przed Synem Bożym, od którego za Jej wstawiennictwem czerpiemy wszelkie łaski.

Niech zatem przeżywany miesiąc będzie dla każdego z nas ponowną okazją do tego, aby przybliżyć się do najukochańszej Matki, a przez Nią do Jej Syna, Jezusa Chrystusa.

ks. Marcin Kania

INTENCJE PAPIESKIE

Módlmy się, aby dzięki pracy każda osoba mogła się spełniać, rodziny miały godne warunki życia, a społeczeństwa stawały się bardziej ludzkie.

**ADORACJA Najświętszego Sakramentu w kaplicy św. Franciszka
poniedziałek – piątek, 7.30 - 16.30**

fot: Facebook

Papież Leon XIV

8 maja 2025 roku, podczas konklawe zwołanego po śmierci papieża Franciszka, wybrano 267. papieża Kościoła katolickiego. Został nim amerykańsko-peruwiański kardynał Robert Francis Prevost, O.S.A., który przyjął imię Leon XIV. Ojciec Święty urodził się 14 września 1955 roku w Chicago (USA). Należy do Zakonu Świętego Augustyna. Przez wiele lat pełnił posługę misyjną w Peru, gdzie był m.in. biskupem diecezji Chiclayo oraz administratorem apostolskim Callao. W latach 2001-2013 był przełożonym generalnym augustianów, a od 2023 roku prefektem Dykasterii ds. Biskupów, odgrywając kluczową rolę w nominacjach biskupich na całym świecie. Do kolegium kardynalskiego został włączony przez papieża Franciszka 30 września 2023 roku. Leon XIV to pierwszy w historii papież pochodzący ze Stanów Zjednoczonych oraz pierwszy naturalizowany obywatel Peru, który zasiadł na tronie Piotrowym. Jest także pierwszym augustianinem od wielu wieków, wybranym na papieża.

źródło: diecezja.bielsko.pl

LITURGIA SŁOWA

01 V - czwartek, św. Józefa rzemieślnika, Dz5,27-33; Ps 34; J 3,31-36

03 V - sobota, NMP Królowej Polski, Głównej Patronki Polski, uroczystość,

Ap11,19a; 12,1,3-6a.10ab; Jdt 13; Kol 1,12-16; J 19,25-27

04 V - 3 Niedziela Wielkanocy, Dz 5,27b-32.40b-41; Ps 30; Ap 5,11-14; J 21,1-19

06 V - wtorek, świętych Apostolów Filipa i Jakuba, święto, 1Kor 15,1-8; Ps 19; J 14,6-14

08 V - czwartek, św. Stanisława, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski - uroczystość, Dz 20,17-18a;28-32.36; Ps 100; Rz 8,31b-39; J 10,11-16

11 V - 4 Niedziela, Wielkanocy Dz 13,14.43-52; Ps 100; Ap 7,9.14b-17; J 10,27-30

13 V - wtorek, NMP z Fatimy, Dz 11,19-26; Ps 87; J 10,22-30

14 V - środa, św. Macieja Apostoła, święto, Dz 1,15-17;20-26; Ps 113; J 15,9-17

16 V - piątek, św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika, patrona Polski święto, Ap 12,10-12a; Ps 34; (1,Kor1,10-13.17-18); J 17,20-26

18 V - 5 Niedziela WIELKANOCY Dz 14,21b-27; Ps 145; Ap 21,1-5a; J 13,31-33a.34-35

24 V - sobota, NMP Wspomożycielki Wiernych Dz 16,1-19; Ps 100; J 15,18-21

25 V - 6 Niedziela Wielkanocy Dz 15,1-2.22-29; Ps 67; Ap 21,10-14.22-23; J 14.23-29

26 V - poniedziałek Dzień Matki, Dz 16,11-15; Ps 149; J 15,26-16.4a

31 V - piątek, Nawiedzenie NMP, święto, Rz 12,9-16b; Iz 12,2-6; Łk 1,39-56

KATECHEZA

ŚW. JANA PAWŁA II

SACRAMENTUM MAGNUM. W Liście do Efezjan (5,21-33) znajdujemy – podobnie jak u proroków Starego Testamentu wielką analogię miłości oblubieńczej Chrystusa i Kościoła, analogię małżeństwa. Jaką funkcję objawioną

w Starym i Nowym Przymierzu spełnia analogia małżeństwa, analogia miłości oblubieńczej? Trzeba na to pytanie odpowiedzieć stopniowo. Przede wszystkim analogia miłości małżeńskiej, miłości oblubieńczej, pomaga wnikać w samą istotę tajemnicy. Pomaga ją zrozumieć oczywiście w sposób analogiczny. Rzecz jasna, iż analogia ludzkiej miłości męża do jego małżonki, ludzkiej miłości oblubieńczej, nie może przynieść pełnego i adekwatnego zrozumienia owej rzeczywistości całkowicie transcendentnej, jaką jest Boża Tajemnica zarówno w jej odwiecznym ukryciu w Bogu, jak też w tym urzeczywistnieniu historycznym, które dokonuje się w czasie, „gdy Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie”. Tajemnica pozostaje transcendentna wobec tej analogii podobnie jak wobec każdej innej analogii przez którą staramy się ją wyrazić w ludzkim języku. Równocześnie jednak analogia ta daje wgląd poznawczy w samą istotę tajemnicy. Analogia miłości oblubieńczej pozwala nam w pewien sposób zrozumieć tę Tajemnicę, która odwiecznie ukryta jest w Bogu a w czasie urzeczywistniania się w Chrystusie, jako miłość całkowitego i nieodwracalnego daru z siebie ze strony Boga w stosunku do człowieka w Chrystusie. Chodzi zaś o człowieka w wymiarze osobowym, jak i wspólnotowym. Mamy więc w obu wypadkach do czynienia ze znamienym „sprowadzaniem wspólnoty do osoby”. Izrael i Kościół jest traktowany jako Oblubienica – osoba przez osobowego Oblubieńca („Jahwe” i „Chrystus”). Każde konkretne „ja” musi odkryć siebie w tym biblijnym „my”. Tak więc nasza analogia pozwala do pewnego

stopnia zrozumieć objawioną Tajemnicę Żywego Boga, który jest Stworzycielem i Odkupicielem (i zarazem Bogiem Przymierza), na sposób miłości oblubieńczej podobnie jak pozwala ją zrozumieć np. na sposób miłości „litościwej” według tekstu Izajasza, lub miłości ojcowskiej według Listu do Efezjan. Wymienione sposoby rozumienia oczywiście również są analogiczne. Analogia miłości oblubieńczej przynosi ze sobą taką charakterystykę Tajemnicy, jaką nie uwydatnia wprost ani analogia miłości litościwej, ani też analogia miłości ojcowskiej, ani też jakakolwiek inna analogia użyta w Biblii, do której moglibyśmy się odwołać. Analogia miłości oblubieńczej zdaje się uwydatnić moment daru z siebie samego ze strony Boga, w stosunku do człowieka odwiecznie wybranego w Chrystusie, daru całkowitego, radykalnego, nieodwracalnego w swym istotnym charakterze, czyli jako dar. O całkowitości w sensie metafizycznym nie może być mowy. Człowiek bowiem jako stworzenie nie jest zdolny przyjąć daru Boga w całej transcendentnej pełni Jego Bóstwa. Taki całkowity dar dar niestworzony, jest tylko udziałem Boga samego w trynitarnej komunii Osób. Natomiast ów dar Boga z siebie samego dla człowieka o jakim mówi analogia miłości oblubieńczej, może mieć tylko miarę uczestnictwa w Bożej naturze, co bardzo

precyzyjnie wyjaśniła teologia. Niemniej według tej miary dar uczyniony człowiekowi ze strony Boga w Chrystusie jest darem całkowitym, czyli radykalnym, tak na to wskazuje analogia miłości oblubieńczej, jest wszystkim, co Bóg mógł dać z siebie człowiekowi, biorąc pod uwagę skończone możliwości człowieka – stworzenia. W ten sposób analogia miłości oblubieńczej wskazuje na radykalny charakter łaski: całego porządku łaski stworzonej, w której znajduje wcielenie miłość oblubieńcza. Tyle można powiedzieć, jeśli chodzi o pierwszą funkcję naszej wielkiej analogii, która z pism proroków Starego Testamentu przeszła do Listu do Efezjan, doznając w nim znamienego przetworzenia. Analogia małżeństwa jako rzeczywistości ludzkiej, w której znajduje wcielenie miłość oblubieńcza pomaga do pewnego stopnia zrozumieć tajemnicę łaski jako odwiecznej rzeczywistości w Bogu oraz jako historycznego owocu Odkupienia ludzkości w Chrystusie. Powiedzieliśmy wcześniej, że owa biblijna analogia nie tylko tłumaczy tajemnicę, ale że tajemnica określa i determinuje właściwy sposób rozumienia analogii, a ściślej mówiąc: tego członu w którym autorzy biblijni upatrują „obraz i podobieństwo” tajemnicy, do którego tę Bożą Tajemnicę upodabniają. Tak więc porównania małżeństwa z racji miłości oblubieńczej do stosunku Jahwe – Izrael w Starym Przymierzu oraz Chrystus – Kościół w Nowym Przymierzu decyduje

równocześnie o sposobie rozumienia samego małżeństwa. Jest to druga funkcja naszej wielkiej analogii. Wydaje się, przybliżamy się siłą faktu do problemu „sakrament a tajemnica” czyli w znaczeniu ogólnym i i podstawowym również do problemu sakramentalności samego małżeństwa. Zdaje się to uzasadnione w świetle analizy Listu do Efezjan. Przedstawiając bowiem stosunek Chrystusa do Kościoła na podobieństwo oblubieńczego zjednoczenia męża i żony autor tego Listu mówi w sposób najogólniejszy nie tylko o urzeczywistnieniu się tajemnicy Bożej, ale także w jaki sposób tajemnica ta wyraziła się w porządku widzialnym - w jaki sposób sama stała się widzialną a tym samym weszła w sferę znaku. Rozumiemy tutaj przez znak po prostu „widzialność Niewidzialnego”. Odwiecznie ukryta w Bogu, czyli niewidzialna tajemnica stała się widzialną w samym historycznym wydarzeniu Chrystusa. Związek zaś Chrystusa z Kościołem, który List do Efezjan określa jako *mysterium magnum* stanowi dopełnienie i utrwalenie widzialności tejże samej tajemnicy. Z kolei zaś fakt, że ten sam autor ów nierozzerwalny związek Chrystusa z Kościołem porównuje do związku, jaki zachodzi między mężem i żoną, czyli do małżeństwa, i to odwołując się zarazem do słów z Księgi Rodzaju (2,24) pierwotnie ustanawiających małżeństwo stwórczym aktem Boga, zwraca naszą refleksję w stronę tego wszystkiego, co już poprzednio w kontekście samej Tajemnicy Stworzenia zostało ukazane jako widzialność Niewidzialnego na samym początku teologicznych dziejów człowieka. Można powiedzieć, że widzialny znak

małżeństwa na początku połączeniu z widzialnym znakiem Chrystusa i Kościoła u szczytu Bożej zbawczej ekonomii przenosi w wymiar historyczny odwieczny plan miłości i czyni zeń podwaliny całego porządku sakramentalnego. Szczególną zasługą autora Listu do Efezjan jest to, że oba te znaki przybliżył do siebie czyniąc z nich jeden wielki znak, czyli wielki sakrament (sacramentum magnum).

MÓWIĄ WIELCY

„Kiedy wierni się modlą, zdobywają Serce Boga, dla którego nie ma nic niemożliwego”.

/Św. Jan Paweł II/

DROGIE MAMY

W dniu Waszego Święta, które przypada **26 maja** życzymy Wam ciągłego napełniania się Bożą miłością. To Was powołał Stwórca, byście tę miłość przekazywały swoim najbliższym. Czerpcie ją zatem zawsze od Tego, który sam jest Miłością. Niech opieka najlepszej Matki- Maryi wspiera Was w przeżywaniu najpiękniejszego powołania, napełniając serca pokojem i radością, a twarze uśmiechem.

MODLITWA

Potężna Niebios Królowo i Pani Aniołów, Ty, któraś otrzymała od Boga posłannictwo i władzę, by zetrzeć głowę szatana, prosimy Cię pokornie, rozkaż hufcom anielskim aby ścigały szatanów, stłumiły ich zuchwałość, a zwalczając ich wszędzie, strąciły do piekła. Święci Aniołowie i Archaniołowie, brońcie nas i strzeżcie. Amen.